

Musíš se rvát

Malá tlustá holka,každý rád si do ní bouchá.
Dostanou ji na dno,od teď už je jiná,netuší ale,že sopka uvnitř dřímá.
Zdá se ti,že padá nebe?Tak obnov svoje charisma!
Všechno se odvíjí od tebe,hlupák své štěstí nepozná ...

Nelžu,nepodvádím,kamarády nepodrážím,
křičím,hulím,chlastám,balím,
občas brečím a někdy i klečím ...

Ať jdou do prdele všichni hatteři,kteří ve mě nevěří.
Nevidí,nechtějí,neslyší,jsou hluší!
Já jsem ten Fénix a vy jen popel na mé botě.
To mě ten nejlepší chlap říká kotě.
Když se dívám do zrcadla,můžu rovně stát.
To vy jste jen odpad!

Chci se rvát za všechny co už nejsou mezi námi.
Za všechny co se neubrání sami.
Za děti co je opustily jejich mámy.
Za děti co někde v noci křičí hlady samy ...
Chci se rvát za všechny co sedí za jinýho.
Nesmíš to vzdát,když jde do tuhýho.
Musíš se rvát!

Touche

Vítr v listí, slunce svítí,
5 vteřin štěstí a zas špína a smetí...
Lidi proberte se!
Nacpaná šrajtofle vám štěstí nepřinese.
Zalíváte do betonu kus po kusu svět,
stejně už není cesty zpět...

K čemu je ti strom, ty potřebuješ sirku,
chtivou díрку a nabušený hrudník v tílku.
Mám tu pro tebe kulku - BANG BANG-
tebe už vzruší jenom gang bang.
Ty jsi brouk Pytlík a já Ferda mravenec,
nakopu ti zadek a pak nasednu na svůj létající koberec.

Supermarket, hypermarket, globalizace, degenerace,
degenerace duše, duše a srdce.
Jak dlouho se ještě chceme vyhýbat kulce?
Díváte se skrze mě. Proč mě pořád soudíte?
Vaše srdce ve zlatě zalité...

Já si dám bong, zazvoním na gong,
hraju s tebou slovní ping pong.
Ty máš rád silikon, místo slov používáš emotikon.
Chodíš po zemi jak v porcelánu slon.

Řekni mi něco co nevím a já ti pak taky něco povím.
Tvůj názor opravím a možná tě i pozdravím.
-Hi, Dumbass - tvůj domov je prales.
Lidi jako ty patří za ploty.
Ty jsi jenom shit já potřebuju k životu good spirit.

Mám dobré srdce, rozdávám emoce,
mám jasno v hlavě a žiju v pravdě.
Jsem z vás unavená, tlačíte mě na kolena,
moje duše poraněná, vaší lhostejností...

Jste prostí tak sprostí a je mojí povinností
až do morku kostí se zlostí,
jít proti vaší nadutosti, prostoduchosti.
Teď stojím před vámi, žádný soucit.
Jsem emisar z Venuše, ty žiješ podle klišé.
Já střílím svoje slova jako z kuše
a jsi to ty kdo bude
Touche ...

Tady a teď

Tady a teď...tak to je můj svět.
Dva kroky vpřed a jeden zas zpět.
Pořád hledám svůj střed...
Jsem lvice, divoká kočka, ale jednou se dočkám.
Jen nesmím moc nahlas zakřičet.

Před světem uzavřená, uvnitř dítě a navenek už dávno žena.
Maska pořád nasazená, ale duše otevřená, všem dobrým lidem,
co žijou s klidem, bez závisti, bez zaťaté pěsti...

Pořád tančím v rytmu svého srdce,
jen neskákat moc divoce, oděná do beatů,
jen neukázat emoce, nesu svá slova na štítu.

Tady a teď ...tak to je můj svět.
Tady a teď ...jednou musí všechno přebolet.
Tady a teď ...nechci svou šanci prosedět.

Dny a sny

V pondělí se osmělím.
V úterý věřím jen některým.
Ve středu se obejdu bez ledu.
Ve čtvrtek svůj zájem předvedu.
V pátek každého podvedu.
V sobotu se spálím.
A v neděli se jen válím.

Můj týden, můj den.
Noc za nocí, sen za snem.

Tak si jdu, 1000 bot prošlapu.
Jen rovně jdu, milión přešlapů.
Do kopce jdu, nejde to bez zmatků.
Přes trní jdu, co to je za zkratku ?!

V pondělí se ukrývám.
V úterý si vlasy ostříhám.
Ve středu se pravdu dozvídám.
Ve čtvrtek se zpovídám.
V pátek se s nikým nevidám.
V sobotu budoucnost předpovídám.
A v neděli ?
V neděli se v anděla převtělím.

Můj týden, můj den.
Noc za nocí, sen za snem.

Tak rychle jdu, narážím do plotů.
Přes lesy jdu, přidávám do kroku.
Po ledě jdu, svět plný otroků.
Po špičkách jdu, ptám se všech proroků.

Tak naschle, já jdu ...